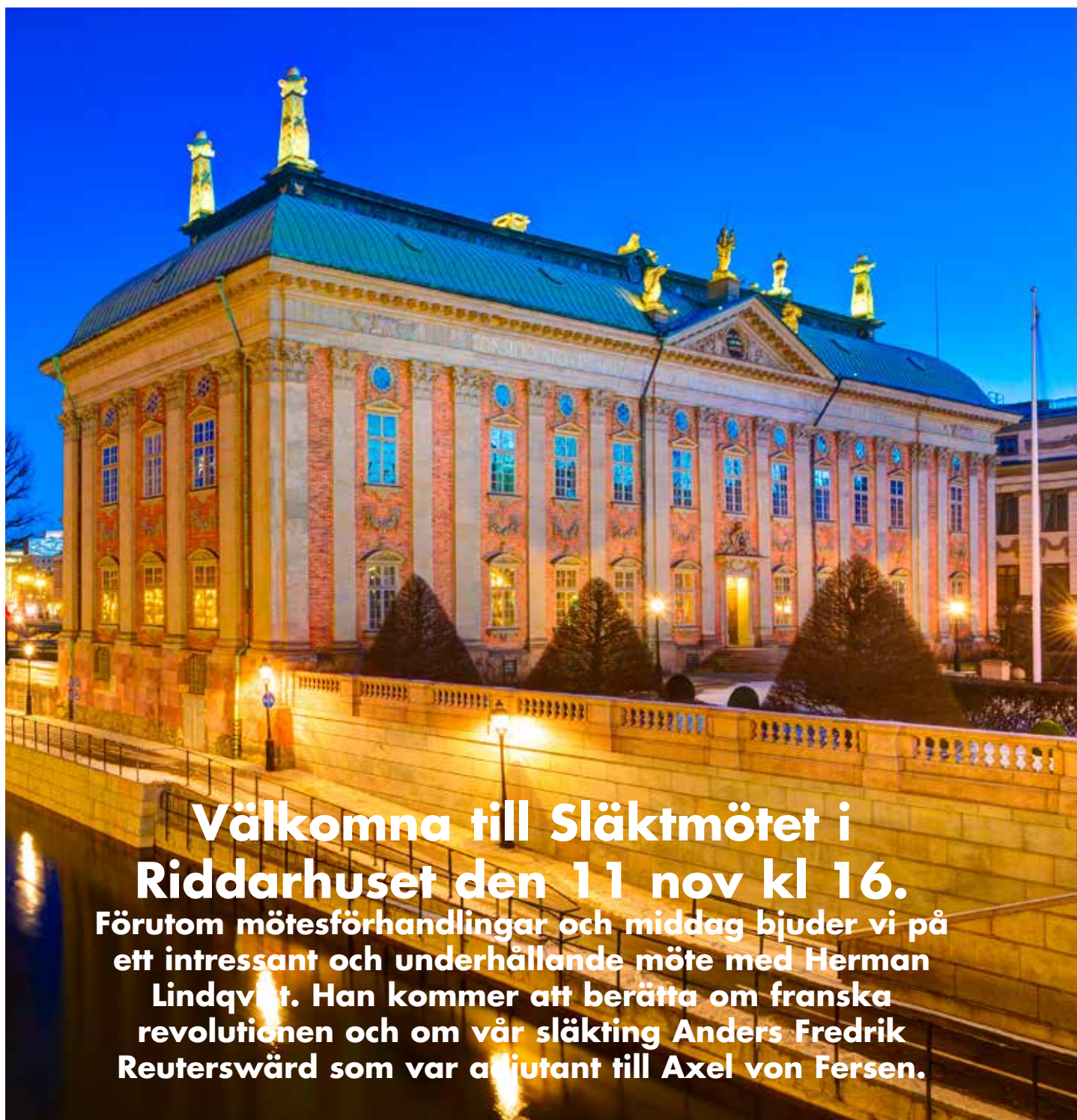

BULLETTIN

AUGUSTI 2023 ÅRGÅNG NR 38

**Välkomna till Släktmötet i
Riddarhuset den 11 nov kl 16.**
Förutom mötesförhandlingar och middag bjuder vi på
ett intressant och underhållande möte med Herman
Lindqvist. Han kommer att berätta om franska
revolutionen och om vår släkting Anders Fredrik
Reuterswärd som var adjutant till Axel von Fersen.

BULLETINEN utges av Reuterswärdiska Släktföreningen. *Ansvarig utgivare:* Malcolm Reuterswärd.
Postadress: Sekr. Viveka Eriksson, Strandpromenaden 13, 192 66 Sollentuna. Telefon 076 422 1234
Epost: tage.eriksson@telia.com *Släktföreningens hemsida:* www.reutersward.info. *Bankgiro:* 236-3117

I detta nummer:

ORDFÖRANDE HAR ORDET... 3

Malcolm Reuterswärd, ordförande

VÅR WEBBPLATS 3
www.reutersward.info

ANDERS FREDRIK REUTERSWÄRD 4

11 JUNI-HAAG 30 MAJ 1795 5

ANDERS FREDRIKS DAGBOK 6

GRUVAN TOG HANS LIV 9

PROGRAM SLÄKTMÖTET 11

FÖRÄNDRINGAR INOM SLÄKTEN ... 12

MEDDELANDE FRÅN
STIPENDIENÄMNDEN 12

SKATTMÄSTARENS RAPPORT 13

STYRELSEN 15

Glöm inte att anmäla förändringar (giftermål, födslar, dödsfall) samt adressändringar till sekreteraren Viveka Eriksson, Strandpromenaden 13, 192 66 Sollentuna.

Epost: tage.eriksson@telia.com eller adressändra på vår hemsida

www.reutersward.info

Läs om släkten!

Följande skrifter finns att beställa från släktföreningen för 75:- per styck plus porto, genom insättning på bankgirokonto nr 236-3117. Ange namn och adress samt vilken skrift det gäller.

Berättelsen om Stamfadern Anders Hof Reuterswärd
– En Västgöta Ryttare av Carl A. E. Reuterswärd 1984.

En Östgöta Ryttare Lorentz Peter Reuterswärd berättelsen om stamfaderns son av Carl A. E. Reuterswärd 1988.

Reuterswärdiska Boställen på 1800-talet
– Färdanvisningar och kartor. Östergötland av Erik A. Reuterswärd 1976. Småland av Göran E. P. Reuterswärd 1993.

Gösta F. P. Rd's "Lilla gula", 1979, ättlingar till Anders Hof även på kvinno sidan (stencilupplaga).

Reuterswärdiska Släktboken – Ätten Reuterswärd – Historien, Arvet, Myten. Av Fil. Dr. Ulla Johanson. Pris 180:- plus kostnaden för emballage och porto.

Ordförande har ordet

Bästa släktingar!

Till höstens släktmöte på Riddarhuset har vi inbjudit Herman Lindqvist som talare. Herman och hans hustru är också inbjudna till middagen. Vi hoppas att uppslutningen blir god. Ändringar av

stadgarna i släktföreningen, där både spinnsidan och svärdssidan numera är representerade, gav ett rejält uppsving. Till dags dato är vi nu 374 medlemmar.

Riddarhuset ska ha en omfattande renovering de kommande åren. Vi hinner med släktmötet i år och

hoppas renoveringen blir färdig till vårt nästa släktmöte 2026. Riddarhuset firar då 400-årsjubileum.

Vi i styrelsen arbetar fortlöpande med arkiven i Riddarhuset, Riksarkivet och Stadsarkivet.

Och nu en liten uppmaning till er kära medlemmar!! Flera i styrelsen har varit trogna styrelsemedlemmar i många år men inte i all evighet. Vi välkomnar nya intresserade. Utan styrelse ingen släktförening.

*Vid pennan,
ordförande Malcolm.*

Vår webbplats

Styrelsens webmaster, Anders, har skapat en helt ny modernare version av vår webbplats. Innehållet har flyttats över från den gamla till den nya. Länken till webbplatsen är fortfarande www.reutersward.info. Han har även utfört det stora jobbet med att digitalisera släktboken. Boken finns nu upplagd och läsbar som en pdf på den nya webbplatsen.

Det nya släkträdsprogrammet är gratis och är därmed inte helt perfekt. Ibland visas bara ett fel-

meddelande. Anders har därför lagt till en text med en instruktion om hur man löser problemet.

Gå in på www.reutersward.info och se vad som finns! Under rubriken "Böcker med mera" kan man, förutom släktboken, bland annat hitta Lennart Norrlins bok om Anders Fredrik Reuterswärd. Under rubriken "Arkivnämnden" finns dokumentet Arkivmaterial som innehåller en förteckning över vad som finns i vårt Riddarhusarkiv.

Anders Fredrik Reuterswärd

(1756 - 1828)

Anders Fredrik var sonson till Anders Hof och son till Lorenz Peter och alltså bror till de tre bröderna som är stamfäder till våra tre släktgrenar. Han startade sin militära bana redan vid 16 års ålder. 1783 reste han till Paris och blev först löjtnant vid Axel von Fersens ägda regemente, Royal Suédois, och sedan Axel von Fersens adjutant. Axel von Fersen och kanske också Anders Fredrik, medverkade vid det franska kungaparets misslyckade flykt till Varennes. De blev därför tvungna att lämna Frankrike 1792. Anders Fredrik bosatte sig först i Bryssel och sedan i Haag.

I släktboken och i Lennart Norrlins bok, ”Anders Fredrik Reuterswärd” kan man läsa mer om Anders Fredrik. Båda böckerna finns att läsa på www.reutersward.info.

I bland annat riksarkivet finns brev och dagböcker skrivna av Anders Fredrik. De äldsta är skrivna på franska. Kristina Ångström Reuterswärd (I) har översatt en del av dagboken samt ett brev till Axel von Fersen som Anders Fredrik skrev i Haag år 1795.

Några förklaringar av brevets innehåll:

Nationalkonventet - Konventet - var från 20/9 1792 - 26/10 1793 den lagstiftande församlingen. Till exempel; Den 15 januari 1793 förklarade Konventet Ludvig XVI skyldig till landsförräderi och dagen därpå dömdes han till döden med 361 röster mot 360. Avrättning 21 januari.

La Gazette de Leyde eller Les Nouvelles extraordinaires de divers endroits (De extraordinära nyheterna från olika ställen) var en fransk tidning i politiskt uttryck som kom ut 2 gånger/vecka i Leiden i Nederländerna 1677 - 1798.

Växeln; Fersen hade möjlighet att betala Anders Fredrik (för Gazette de Leyde) genom arv från sin bortgångne far, 1794.

11 juni-Haag 30 maj 1795

HERR GREVE!

Det senaste var från den 19:e denna månad och trots att jag är mycket upptagen och alltid har en hel del att skriva så vill jag dock inte underlåta äran att formulera några ord till Er, med hopp om att Ni har välviljan Herr Greve att endast se till min avsikt, som är god, och som bara har som syfte att behaga, och att åtnjuta ert förtroende, vilket jag tänker bemöda mig om att behålla och förtjäna. Så länge jag lever kommer jag att anstränga mig för att vara Er värdig.

I varje fall kommer jag, vad mig anbelangar, göra allt för att Ni inte ska bli missnöjd med mig, ty jag kommer aldrig förlora det smickrande hoppet om att en dag återförenas med Er Herr Greve. Det minsta jag kan betyga Er är att inte vara lat, ty antag att jag haft den defekten - Greve L gör allt i sin makt för att korrigerar mig.

Hedrad veta att Ni mottagit mitt brev från den 19:e och även brevet innan adresserat till Baron Rosenbrand den 15:e denna månad.

Den här gången har jag inga andra nyheter att berätta för Er Herr Greve än de som vi fått från Paris för tre dagar sedan - att folket samlats och förorsakat en anseelig tumult i Paris den 21:a maj. Man deklarerade, proklamerade och affischerade att folket var den sanna härskaren, att man mist respekten och förtroendet för Konventet, och att man ville ha bröd och 1793 års Konstitution.

I Nationalförsamlingen grundade och upprättade folket också Pariskommunen. Denna kortvariga församling som inte hann mer än skapas förrän den förintades, hann dock förkunna Konventet som olagligt. Konventet i sin tur, när det blivit underrättat, förkunnade Kommunen som olaglig.

Därefter stormade folket Konventets lokaler: flera gevärsskott avfyrades främst efter Boissy d'Anglas som presiderade. En av dess medlemmar, som heter Fréreau, blev massakrerad mitt i Konventet och man släpade hans döda kropp till Place du Caroussel, där hans huvud höggs av och sattes på ett spett som sedan bars runt på Paris gator.

Militär styrka slöt upp runt Konvetet till dess försvar. Populasen, och även flera av Konventets medlemmar, krävde att få igenom flera beslut under sammandrabbningar och tumult - såsom att få tillbaka medlemmarna Barrère, Collot d'Herbois och

Billaud-Varenne förpassade och inlåsta i Château d'Ham, samt öppnandet av fängelser för att släppa ut alla som suttit arresterade sedan Robespierres fall...&...alla dessa beslut bröts upp och annullerades...

Varefter Konventet beslöt arresterar 10-12 av sina medlemmar - de som rasat mest för att hetsa folket till revolt. Dessa medlemmar blev förda till Revolutionstribunalen, och man antar att de redan är giljotinerade.

Enligt de senaste nyheterna per telegraf är tumulten stillad och allt lugnt i Paris. Vi får avvakta om detta till synes fridfulla tillstånd blir så långvarigt. Jag tvivlar, ty så länge folket saknar bröd och uppehälle är risken för revolt stor, och Jakobinerna lär inte missa denna förevändning att stifva oro.

Ratificeringen av alliansfördraget har ännu inte kommit från Paris, men man väntar på den varje dag. Här sägs det att Konventet inte lär vara nöjd med fördragen som engagerar Frankrike att försvara Holland om det blir attackerat, och att Konventet inte kommer att skriva på. Man upprepar att man måste vara fullständigt nöjd med hela avtalet. Det här kan vara ett falskt rykte som kommit i omlopp, jag kan inte garantera autenticiteten. Framför allt i Amsterdam och Rotterdam är man missnöjd med den här alliansen, ty öppnandet samt fri navigering på Schelde och Maas, som Frankrike beviljats, är dödsstöten för Hollands kommers.

Här arbetas det mycket på arméns nya organisation. Denna armé kommer att uppgå till högst 15-16 000 man med de franska Generalerna Daendels och Dumonceau som befäl, den förre som Chefsgeneral. Man har redan börjat gallra så smått bland en del av de franska trupperna som måste ut ur det här landet. För närvarande är det 80 000 man här, och endast 25-30 000 ska bli kvar, under General Moreaus befäl.

Man vet ingenting om vad som händer på krigets Teater i Tyskland. Förmodar att det rör sig om något som man är mycket mån om att hålla hemligt. Det talas mycket om en kommande fred, och man gör inget mysterium av att det är fransoserna själva som behöver den allra mest. Man insisterar på att freden mellan Spanien och Frankrike bör göras upp.

Hungersnöden, bristen på bröd och spannmål

Fort. sid. 8

Anders Fredriks dagbok

UNDER REVOLUTIONSKRIGET 1793

1793 AUGUSTI

... Strax efter kl 8 på morgonen kom vi fram till där de engelska trupperna stod uppställda i parad. Vackrare finns knappast att se, speciellt kavalleriet, och framför allt Scots Grey, de grå praktfulla hästarna, och alla fagra män. Sedan tittade vi på trupperna från Hannover och Hesse, samt de från Österrike som formade en häck utefter bägge sidorna av gatan längs en kvarts liga av staden (*11 lieue* = 4,8 km). Häcken från Cambrai till Valenciennes var dubbel och i 3 rader på var sida. På ena sidan de engelska trupperna och på den andra de stiliga ungerska grenadjärerna. De vackraste trupperna i världen.

Det var mitt bland dessa som den franska garnisonen på närmare 7000 man under Général Férauds ledning passerade strax efter kl 9. Det var ingen vacker syn. Skillnaden var som natt och dag mellan dessa lortiga och trasiga kortjackor och de eleganta österrikiska och engelska trupperna. De franska soldaterna avväpnades bataljon efter bataljon. Gevär, sablar, patronväskor, trummor och flaggor. Allt togs ifrån dem. De eskorterades sedan långt därifrån av kavalleriet. Republiken - schavottens - soldater blev inte bara avrustade utan tvingades även att lämna sina hästar och sadlar.

Så fort den franska garnisonen passerat Ärkehertigen Cobourg, Hertigen av York med bröder, de flesta generalerna, Greve Fersen och mig själv, så gick den österrikiska truppen in i Valenciennes, företrädd av deras General Lilien som med en flagga i Kejsarens färger överlämnade stadens nycklar till Hertigen av York.

När vi passerade stora torget i Valenciennes klappade alla i händerna. Vi såg skyddsvallar längs gatorna. En mer misshandlad stad var ej möjlig att skåda. Mer än en tredjedel av husen var fullständigt förstörda. Endast ruiner, spillror och rester av hus återstod. Inget var skonat från skada. Det mesta av bomber och kanonkulor, ytterst lite bränt

Klockan 2 kom vi fram till den engelska förläggningen nära Famars för middag hos Hertigen av York. På vägen dit passerade vi Dampierres obelisk.

Hos Hertigen av York var det dukat för närmare 200 personer.

Genast efter middagen återvände jag på egen hand till Valenciennes för att förenas med Herr Goguélas. Tillsammans träffade vi Herr Jubanek, Fru Cognessi, Herr och Fru Cambier, Fouseur, Blaake och Herr Rancourt. När klockan närmade sig 7 gav vi oss av (som alltid till häst) mot Aubry och till Greve Burgh hos vilken vi superade. Sedan vidare till Raimes där Goguélas delade säng med mig i en kammare bredvid Greve Fersen.

2 augusti. Klockan 7 på morgonen åkte Greve Fersen, jag och Goguélas till Hérin för en visit hos Greve Cobourg. Vi blev mycket väl mottagna, samtalade och umgicks i en halvtimme, och han inviterade oss till middag samma dag.

Klockan 8 kom Hertigen av York, Ärkehertigen med flera och vi begav oss av tillsammans för att se den vackraste syn jag skådat i hela mitt liv, dvs Österrikes armé som paraderade i två rader. Det första ledet bestod av deras kavalleriregemente på minst 20000 man och det andra ledet av ungefär 19000 ungerska och vallonska grenadjärer. De grannaste och mest praktfulla trupper man kan tänka sig.

Vi rörde oss längs leden med soldater som halsade med gevär, och det var flaggor och musik etc. Armén paraderade med anledning av intagandet av Valenciennes, samt Te Deum (*Lovsång vid stora högtider*), för vilken ett tält var uppställt, där det även skulle hållas mässa. Vi klev alla av våra hästar och stod med hatten av under hela gudstjänsten, och medan soldaterna sköt salut. Det var mäktigt.

Klockan 11 när allt var slut skulle Greve Fersen och jag på middag hos Greve Cobourg. Middagen hölls i Hérins kyrka, man hade endast dolt altaret. Det var en utsökt middag, men alla fat och tallrikar var bara av plåt. Han bjöd på mycket goda viner, och eftersom det var min födelsedag så tänkte jag på min familj och jag drack av hela mitt hjärta till hälsa för alla mina släktingar och vänner i Sverige. Jag var glad för den här dagen, i vetskap om att jag aldrig mer kommer att få se 40000 män tillsammans, och i parad dessutom.

Klockan 4 avfärd mot Aubry, där jag bara stannade till klockan halv 6, sedan till Raismes varifrån Greve Fersen och jag fortsatte med postvagnen vägen förbi Condé. Vi sov över i Enghien och anlände till Bryssel mitt på dagen den 3:e.

Den här resan var mycket trevlig, den kostade mig inget, och överallt kände vi oss välkomna. Greve Fersen hade sin husar-uniform och jag min mundering som livvakt.

4 augusti. Te Deum i St Gudulakyrkan (*St Michael o St Gudula katedralen*) i Bryssel. Hela staden var upplyst; musik, skådespel, bal hos ministern etc.

5 augusti. Middag hos Greve Van der Burgh i Ecaussinnes, där jag blev kvar till kl 10 på kvällen, återvände sedan till Bryssel.

9 augusti. Ca kl 5 på eftermiddagen började det brinna i 3 vagnar med krut i ett hörn av Bryssel. Explosionen var mycket kraftig, hela staden skakade och många fönster krossades. Alla hus i närheten sprängdes i luften, liksom människor, hästar och vagnar. Det var en fruktansvärd syn med alla dessa kvinnor, män och hästar mitt bland husruinerna. Stora träd hade ryckts upp och landat flera hundratals steg bort, och eld som tagit husresterna. Man kommer aldrig med säkerhet få veta antalet omkomna, ej heller orsaken till att dessa ammunitionsvagnar tog eld.

14 augusti. Efter middagen red jag (som vanligt) till Ecaussinnes där jag stannade till den 17:e då jag återvände till Bryssel. Dagen därpå återvände jag än en gång till Ecaussinnes och stannade till den 24:e, sedan åter till Bryssel...

1 september. Det var mycket dåligt väder när jag gav mig av till Ecaussinnes, stannade till den 7:e, då åter till Bryssel

8 september. Besök av Steuch, han stannade några dagar i Bryssel innan han anslöt sig till armén som Béon-legionär i Hollands tjänst. Engagerades som vanlig volontär. Samma dag tog jag emot två andra svenskar, Wegelin och Struve. De kom från England och stannade nästan 14 dagar i Bryssel innan de reste vidare till Italien. Det var två tappra unga män som jag uppskattade att lära känna. Den 10:e besökte vi Château du Lac.

11 september. Till Ecaussinnes, tillbaka i Bryssel den 14:e.

18 september. 6000 franska fångar anlände till Bryssel. Jag var där och tog emot dem för att få mig en närmare titt och kunna bilda mig en egen uppfattning. De stannade några dagar innan de transporterades vidare till Banat. (*Banatet ligger i gränsområdet mellan Ungern, Serbien och Rumänien*).

23 september. Till Ecaussinnes, åter Bryssel den 28:e.

1 oktober. Den holländska armén på 17500 soldater anlände hit. De slog läger precis utanför Anderlecht-porten på vägen mot Mons. Den 3:e åkte man vidare till Maubeuge. Soldaterna var välklädda och såg förträffliga ut, och var väl beväpnade. Men saknade utan tvekan dugliga officerare, de såg inte riktigt krya ut.

Prinsen hade kommit hit med sin armé, men skulle åka vidare till Haag nästa dag. Prinsarvingen, samt prinsarna Waldeck och Nassau-Weilburg hade dock för avsikt att stanna.

Alla 4 följde spektaklet från första parkett tillsammans med Ärkehertigen i hans loge.

6 oktober. Jag träffade den beryktade skurken Drouet i sitt fängelse. Han hade järnkedjor om händer och fötter och han var under rigorös uppsikt. Det var densamme Drouet, postmästare i St Menehould, som år 1791 stoppade Ludvig XVI i Varennes. Det är en man på 30–35 år med dyster uppsyn, såg skrämmande ut. Men han verkade inte alls besvärad, han svarade villigt på alla frågor.

Det var österrikiska vaktposter som fick fast honom när han lämnade Maubeuge med en eskort på 70 soldater till häst i färd med att försöka fly till Frankrike. Drouet hade kunnat komma undan om man inte som tur var hade lyckats fälla hans häst. Drouet vaktas som en statsfånge. Han var medlem av Konventet. Denne avskyvärda man är orsaken till mycket elände. Utan honom skulle Kungen och hela franska kungafamiljen varit räddade. Utan honom skulle den franska Revolutionen varit över för mer än 2 år sedan. Utan honom skulle det troligen inte ha blivit något krig alls etc etc etc.

Jag var mycket nöjd med att ha fått träffa den här uslingen, inte minst som han hade besöksförbud. Men den österrikiske översten Herwegh lät mig få följa med när han skulle titta till honom.

Drouet hade alltid 1 officer och 2 soldater i rummet.

9 oktober. En stor supé hos Minister Metternich.

13 oktober. Gick till fots från Witry till Ecaussinnes i sällskap av Chefsgeneralen.

15-16 oktober. Bevittnade strider mellan franska och österrikiska soldater i närheten av Maubeuge, där de senare drevs tillbaka, trots att de tog 35 kanoner från fransmännen, och själva inte förlorade en enda. Blockaden av Maubeuge upphävdes och den österrikiska armén fick backa och gå tillbaka över Sambre. Fransmännen gick till Mons.

22 oktober. På morgonen placerades Karl V:s staty på sin piedestal.

28 oktober. Åkte till Ecaussinnes, återvände 2 nov.

4 november. Åkte med Cabriolet-vagn till Ecaussinnes, där jag stannade till den 16:e på kvällen då jag återvände till Bryssel.

20 november. Började känna mig sjuk men fortsatte ändå att gå ut. Men natten mellan den 23-24 november drömde jag att jag skulle dö i en sjukdom

som jag redan börjat se tecken på, gulsot. Jag blev tvungen stanna till sängs och att skicka efter en läkare. Han sa att det rådde ingen tvekan om att det var gulsot. Mycket riktigt, dagen därpå var hela min kropp gul som en citron, och jag hade ganska hög feber i flera dagar. Det tog 5 veckor innan jag kunde gå ut igen. Och sjukdomen kostade mig dyrt.

16 december. Fortfarande inte frisk åkte jag med vagn till Ecaussinnes för att stanna där under min konvalesens och för att bli bättre omhändertagen. Återvände till Bryssel den 28:e. Fru Conjar, Herr Boisseuilh och Aimé följde med mig till Halle. Och jag kände mig fullständigt återställd.

Forts. fr. sid. 5

och andra förnödenheter börjar starkt kännas av i Nederländerna. Vilken förändring. Ett land så bördigt och rikt på allt, som nu saknar bröd för dagen. Vilken skillnad mot den goda tiden då jag hade glädjen att vara där tillsammans med Er Herr Greve.

General Dumonceau har nyligen kommit tillbaka från Paris och återupptog i förrgår befälet i Haag. Under hans frånvaro hade befattningen anförtrots till General Delmas, en ung föredetting som har intrigerat mycket för att få stanna här, men som får ta befälet i Rotterdam. För närvarande finns det bara tre franska representanter här - Reubell, Richard och Ramel. Samt General Moreau, men som snart måste återvända till Utrecht.

Jag har hittills inte lyckats få tag på en komplett utgåva av Gazette de Leyde, men har för avsikt att inom kort annonsera efter en kollektion på 20-30 år. Låt mig få veta Herr Baron om Ni vill att jag skickar Er växeln från Er bortgångne Far, varefter

Ni sedan har godheten att skicka mig en annan, undertecknad av Er. Jag frågar endast för att kunna rätta mig efter Er order, och Er önskan däröver.

Framför mina vörtnadsfulla hälsningar till Er Syster, samt till Herr Baron Taube, och jag bönfäller Er att bevara mig i Era tankar, i Er goda nåd och i Ert minne.

/ Jag skrev med denna post till Greve Hamilton - ha godheten att meddela honom, jag vågade inte skicka brevet till Er

P.S. / Generalstaterna utnämnde igår två av sina medlemmar för att först och främst åka till Paris i egenskap av extraordinära ambassadörer för att som man tror lyckönska regeringen till den nya alliansen, och utbyta ratifikationerna.

Gruvan tog hans liv

OLOF REUTERSWÄRD (III), MIN FARFAR

Hans far var överste i Linköping, hans bror var officer, så fadern tyckte att han kunde få bli något annat. Han valde KTH på Drottninggatan och utbildade sig till gruvingenjör. Efter examen blev det studieresor till Kalifornien och Klippiga bergen. Han skriver hem från jordbävningen i San Francisco 1906.

De stora vidderna och de enorma malmfyndigheterna lockade honom först till Malmberget och sedan till Kiruna. Där träffade han snart min farmor Louise, teckningslärare, som kommit upp från Limhamn. De fick en flicka och tre pojkar, varav den yngsta var min far. 1920 kunde man flytta in i den stora ingenjörsvillan då farfar blivit utnämnd till förste ingenjör. Man hade hushållerska och barnflicka. Huset (B91) står ännu kvar på Björkbacken, är byggt 1905 och skall tyvärr inte bevaras.

Det rivs kanske nästa år, så skynda er dit. Det är dagis Noaks ark och går bra att besöka.

Kiruna var vid förra sekelskiftet något av ett Klondyke och pionjärandan var stark. Norrland var liksom idag framtidslandet. De stora vidderna och det fria livet i naturen lockade honom. Sin lediga tid tillbringade han ofta på färder i fjällvärlden tillsammans med sina samiska vänner. Han var också en man med stora bokliga intressen som svensk historia och militära ämnen och kunde slå vem som helst på fingrarna, om det gav sig.

Som arbetsledare var han omutlig, hård men rättvis, alltid först och sist på plats, ett föredöme för sina underordnade. Han skrädde sällan orden

och otaliga är de historier som ännu på 50-talet berättades om honom, vilket framgår av Lars Madséns radioprogram från tiden.

Reuterswärd blev med tiden något av en legendar, fruktad av vissa, älskad av många. Om Hjalmar Lundbohm, mannen som upptäckte malmfyndigheten var "Lapplands okrönte konung" (Kipling), så var Olof Reuterswärd en av hans prinsar.

Farfar var en handlingens man. När ledningen från huvudstaden kom upp för att titta på gruvan, tog han dem på en tur de sent skulle glömma. De skulle få uppleva allt och kom tillbaka med trasiga lackskor och slitna kostymer. När det sedan skulle förhandlas tröt farfars tålmod. Han samlade in alla papper i en tjock bunt och rev den mitt itu med bara händerna med kommentaren: "Nu är det

slutförhandlat!". Farfar var en man med stort självförtroende. "Gör som jag då blir det bra!", sa han ofta.

Det var en stilig man, "två meter lång, rak som en eldgaffel, fracken satt som gjuten", som en av gruvgubbarna något överdrivet beskrev honom. Han deltog gärna i nöjeslivet med kamraterna. Det var ganska livligt i Kiruna på den tiden: dans, teater, föreläsningar, diskussioner. Överallt syntes den gladlynte ingenjören.

Sedan gick det hastigt utför. Eter ett cancerbesked, då en tämligen obotlig sjukdom och dessutom en sprängolycka i gruvan med åtföljande öronsus, fann han det svårt att fortsätta. Han var för stolt

att beklaga sig och hittade ingen utväg. Man har sagt att han blivit besviken efter att ha blivit förbigången som disponent, men som synes ovan avskydde han all slags byråkrati. Det var oroliga tider och gruvledarna hade var sin tjänsterevolver. Den 10 maj 1937 steg farfar upp tidigt som vanligt och tog sin morgonpromenad upp mot fjället. Där i björkskogen gjorde han halt, kastade en sista blick över staden och huset där han bodde och sköt sig. Han ansåg att om man inte kunde leva till fullo, så fick det vara.

Farmor anade oro, såg att revolvern var borta och slog larm. Skallgång inleddes och snart fann man honom alldeles vid randen av de pallar (avsatser) han så energiskt varit med att bygga upp. Gubbarna fraktade senare upp en s.k. malmskut och reste som minne över en stor man.

LKAB visade mig stenen på 1980-talet, men nu tycks den vara borta. Förgäves har jag letat på fjället år efter år, men stora förändringar har skett i landskapet sedan dess.

Berömt är begravingståget genom staden upp till den berömda kyrkan, då mannarna tog ledigt för att hylla sin legendariska chef.

Farfar var född i Örebro 1880 och var således 57 år vid sin bortgång.

Allt som syns ovan jord av fjällen Kirunavaara och Luossavaara är farfars verk. Besök gärna Kiruna innan staden rivs och flyttas längre österut, på grund av rasriskerna då marken är underminerad.

”Minnet av Olof Reuterswärd, den rakryggade mannen med den gedigna karaktären, skall länge leva vid de lappländska malmfälten.” (Einar Krantz)

Erik Reuterswärd (III), sonson

VÄLKOMNA TILL REUTERSWÄRDSKA SLÄKTFÖRENINGENS 36:E ORDINARIE SLÄKTMÖTE PÅ RIDDARHUSET.

LÖRDAGEN DEN 11 NOVEMBER 2023

Kl. 16: Släktmöte där stadgeenliga ärenden behandlas.

Kl. 17: Herman Lindqvist berättar om Anders Fredrik Reuterswärd, Axel von Fersen och franska revolutionen. Herman är författare, journalist och populärhistoriker.

Kl. 19: Middag

Kuvertkostnad Släktmötet 2023

Pris 400:- per person för drink, 3-rätters middag, vin och kaffe. Ungdomar 15 - 25 år, 300:-

Avec och groggbar till självkostnadspris. Sambo/fästmö/fästman och egna barn, minimiålder 15 år, som inte är medlemmar i släktföreningen får delta som gäster till samma kuvertpris.

Maximerat antal är 120 personer, vid överbokning äger släktföreningens medlemmar företräde. Släktföreningen subventionerar middagens pris och dagen efter besöket.

Klädsel smoking (ungdom mörk kostym).

Kl. 17:00, direkt efter mötesförhandlingarna, kommer Herman Lindqvist att ge oss en intressant inblick i händelser som utspelade sig under den franska revolutionen. Bl.a. kommer han att berätta om Anders Fredrik Reuterswärd (1756-1828) som upplevde revolutionen på nära håll.

SÖNDAGEN DEN 12 NOVEMBER 2023

Guidad visning av Livrustkammaren den 12 november 2023 kl. 11-12.30, följt av lunch.

Pris 120:- (ungdomar under 25 år 100:-) för hela arrangemanget inkl. lunch med varmrätt, måltidsdryck och kaffe.

Bindande anmälan insändes per post eller e-post **senast den 10 oktober** till Viveka Eriksson. Använd bifogad blankett.

Postadress Strandpromenaden 13, 192 66 Sollentuna. Tel. 076 422 1234

E-post: tage.eriksson@telia.com

Blanketten finns även att ladda ner från vår hemsida www.reutersward.info (Pdf-fil)

Avgiften insätts på bankgiro 236-3117 Reuterswärdiska Släktföreningen. Var vänlig ange vilka personer det gäller.

Förändringar inom släktföreningen

Avlidna:

Maj-Britt Reuterswärd (I) född 1929, avled den 23 juni 2022

Emile Wolters (II) född den 30 mars 1938, avled den 27 oktober 2022

Gifta:

Anders Reuterswärd (III) och Torun den 1 juli 2023.

Födda:

En son, Albin, den 19 juli 2022, till Fredrik (III) och Jenny Reuterswärd

En dotter, Emelie, den 7 november 2022, till Patrik Reuterswärd (III) och Jie Qin

En dotter, Vanja, den 11 december 2022, till Åsa Wengström (I) och Emil Kieri

En son, den 29 april 2023, till Sofia Reuterswärd (III) och Jimmy Mosa

En dotter, Klara, den 10 maj 2023, till Lovisa Reuterswärd (I) och Erik Hasselrot

Släktföreningen har 374 registrerade medlemmar.

Meddelande från Stipendienämnden

1 oktober 2023 är sista dag för stipendieansökningar!

Släktföreningen delar varje år ut 8 000 kronor i stipendium till några av de unga inom släkten som satsar på utbildning. Förra året delade vi ut denna summa till fem sökande.

Årets ansökningsblankett finns på vår webbplats (www.reutersward.info), så att ni kan göra er ansökan redan före sommaren. Blanketten är i pdf-format med färdiga fält, så att du kan fylla i den på skärmen, sedan skriva ut, underteckna och posta. Det går givetvis också bra att skriva ut den tomma blanketten och fylla i den för hand.

Sänd din ansökan till

Reuterswärdskas släktföreningen,
Stipendienämnden

c/o Christina Reuterswärd

Furunäsvägen 16

181 43 Lidingö

Tel. 073 314 9810

tina@adesso.se

Stipendienämnden består 2021-2023 av

Christina Reuterswärd (III)

Anders Reuterswärd (II)

Lovisa Reuterswärd (I)

REUTERSWÄRDSKA SLÄKTFÖRENINGENS

styrelse 2021-2023

Malcolm Reuterswärd (III) Ordförande	Portalgatan 62 754 18 Uppsala	070-464 6210 malcolm.reutersward@live.se
Viveka Eriksson (I) Sekreterare / Skattmästare	Strandpromenaden 13 192 66 Sollentuna	076-422 12 34 tage.eriksson@telia.com
Anders Reuterswärd (III) Ordinarie ledamot	Ängsviks torpväg 15 184 95 Ljusterö	0732 099 609 anders@reutersward.nu
Patrik O Reuterswärd (I) Ordinarie ledamot	Ekebydalsvägen 2 182 65 Djursholm	076-048 19 35 patrik.reutersward@gmail.com
Mats Reuterswärd (I) Ordinarie ledamot	Moränvägen 7 192 67 Sollentuna	070-244 35 55 mats.reutersward@gmail.com
Wilhelm Reuterswärd (III) Suppleant	Löt Bäddarö Gård 1 749 51 Grillby	070-593 94 14 wreutersward@gmail.com
Åsa Wengström (I) Suppleant	Eva Lagerwalls väg 28 756 43 Uppsala	070-417 55 77 asa.wengstrom@gmail.com
REVISORER		
Carl Fredrik Reuterswärd (II)	Mänvägen 15, 181 33 Lidingö	0708 44 86 69 carlfredrik.reutersward@abgsc.se
Ebba Wengström (I)	Grindstugegatan 2, 752 57 Uppsala	070 406 23 35 ebba.wengstrom@gmail.com
Helena Reuterswärd (I)	Hasselbackevägen 56, 444 44 Stenungsund	073 759 09 12 helenareutersward@hotmail.com
ARKIVNÄMND		
Erik Reuterswärd (III)	Huvudstagatan 12 171 58 Solna	08-839083
Fredrik Reuterswärd (III)	Polhemsgatan 31, 112 30 Stockholm	073 623 03 03 Fredrikbattery-@hotmail.com
STIPENDIENÄMND		
Christina Reuterswärd (III)	Furunäsvägen 16, 181 43 Lidingö,	073 314 9810 tina@adesso.se
Anders Reuterswärd (II)		
Lovisa Reuterswärd (I)		

LÄS BULLETTINEN

– TIDNINGEN

SOM SKRIVS

AV

REUTERSWÄRDARE

FÖR

REUTERSWÄRDARE

